

Nr 210.

Av herr **Holmström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941, m. m.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 173 med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941 m. m. får jag anföra följande:

Vid behandlingen i riksdagen av 1940 års förslag till krigskonjunkturskatt var frågan om rätt för skattskyldig att från inkomstökning under ett år avdraga inkomstminskning under ett annat föremål för uppmärksamhet. Första särskilda utskottet anförde härutinnan, att utskottet, som fann spörsmålet betydelsefullt, ej var berett att intaga en bestämd ståndpunkt till det samma men förutsatte att detta komme att göras till föremål för närmare överbäggande och därvid ägnades tillbörlig uppmärksamhet.

I avgivet yttrande över skatteberedningens förslag till krigskonjunkturskatt för 1941 hava delegerade för Sveriges industriförbund m. fl. framhållit, att frågan om ett effektivt avräkningsförfarande icke kunde anses löst på ett tillfredsställande sätt genom införande av föreslagen rätt till provisorisk skattepåföring, därest den skattskyldige avsatt särskild kostnadsutjämningsfond samt att delegerade med den ovisshet, som råder om den framtida utvecklingen på näringslivets område, funne det vara av stor vikt, att förslag redan nu framläggas beträffande ett dylikt förfarande.

Östergötlands och Södermanlands handelskammare har anfört, att ökade möjligheter till utjämning av olika års resultat visat sig erforderliga och att behovet därav ingalunda tillgodoses genom det föreslagna tillvägagångssättet beträffande avsättning till en kostnadsutjämningsfond. Handelskammaren framhåller tillika med åberopande av ett konkret exempel (infört å sid. 64 i propositionen) nödvändigheten av att, när en gång mellanhavandet mellan statsmakterna och vederbörande rederi beträffande den i exemplet omtalade provisoriska skattebetalningen skall regleras, hänsyn tages till den förlust rederiet gjort under de år detsamma varit urståndsatt att driva sin näring samt att ett bestämt uttalande nu göres att en utjämning av den art, som av handelskammaren berörts, skall ske.

Sveriges redareförening har framhållit, att det i sådana fall, då förlust uppkommit för rederi till följd av kriget under 1940, skulle verka i hög grad obilligt, om icke restitution av krigskonjunkturskatt på grund av 1939 års driftsresultat medgäves.

Förvisso förefinnas redan eller komma att uppstå även andra med ovan nämnda överensstämmande eller jämförliga fall.

Att för varje sådant fall meddela bestämmelser rörande avräkning eller

annat därmed jämförligt förfarande låter sig säkerligen ej göra, utan torde enda utvägen vara att lämna Kungl. Maj:t rätt att efter förekommande omständigheter giva erforderliga föreskrifter i fråga om lättnader i eller befrielse från krigskonjunkturbeskattning.

Med åberopande av vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i den av Kungl. Maj:t föreslagna förordningen om krigskonjunkturskatt för år 1941 införa bestämmelser av innebörd, att Kungl. Maj:t äger att i fall, där på grund av särskilda förhållanden lättnad i eller befrielse från krigskonjunkturskatt för viss skattskyldig eller grupp av skattskyldiga finnes vara erforderlig, medgiva sådan åtgärd.

Stockholm den 16 april 1941.

Nils Holmström.

Nr 211.

Av herrar **Ekströmer** och **Mannerskantz**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941, m. m.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 282.)

Stockholm den 17 april 1941.

Ivar Ekströmer.

Axel Mannerskantz.